

Vliegende zilverkarpers

Op social media zijn verschillende filmpjes te vinden met spectaculaire beelden van springende zilverkarpers. Maar naast spektakel geeft de zilverkarper ook zorgen. Na introductie in het Mississippigebied heeft de soort zich – samen met de graskarper – ontwikkeld tot een invasieve exoot. De zilverkarper blijkt enorm schadelijk voor habitats van andere soorten, ecosystemen in bredere zin en daarmee ook voor de sportvisserij en de daaraan verbonden economie. Voor de ontwikkeling van maatregelen tegen verdere verspreiding van de soort – bijvoorbeeld in de vorm van barrières – is biologische kennis nodig, vooral over zijn zwem-, sprint- en

springcapaciteiten. Met behulp van camera's en een geslept net is het springvermogen in beeld gebracht. Meer dan 500 bruikbare sprongen werden vastgelegd en per individuele vis onderzocht, waarbij ook lengte en gewicht van de vissen werd gemeten evenals de waterdiepte en watertemperatuur.

Na een grondige analyse bleek de lengte van de vis de belangrijkste factor voor de overbrugde afstand. De spronghoek is het meest bepalend voor de hoogte van de sprong.

De onderzoekers waren in vergelijking met andere notoire krachtspatsers onder de indruk van de prestaties van de zilverkarper. Zo blijkt de gemiddelde sprongafstand bijna 4,8 meter en de gemiddelde spronghoogte om en nabij 2,8 meter. Met een maximale zwemsnelheid van bijna vijftig kilometer per uur zwemt een zilverkarper de meeste zalmen er uit. De onderzoekers adviseren bij het ontwerpen van barrières als maatregel tegen de verspreiding van invasieve exoten nadrukkelijk rekening te houden met de verkregen resultaten. Hierbij dient te worden uitgegaan van maximale en niet van gemiddelde zwem- en sprongprestaties.

Bron: Stell et al. (2020). Analyzing leap characteristics and water escape velocities of silver carp using in situ video analysis. *N. Am. J. Fish. Manag.* 40: 163-174.